

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/148/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116215311
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116215311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a sudkýň JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v spore žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpená: HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Červeňova 14, 811 03 Bratislava, IČO: 35 885 459 proti žalovanej: Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I., o zaplatenie 13.099,95 Eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/29/2016 - 74 zo dňa 6.9.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 5.335,94 Eur s úrokmi z omeškania zo sumy 4.793,83 eur vo výške 8% ročne od 16.8.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že strany sporu uzavreli dňa 23.4.2012 písomnú zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXXXXXR. Žalobca sa ňou zaviazal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 12.000 Eur za účelom kúpy domu/bytu. Bod V. zmluvy obsahuje dohodu o splácaní úveru v 120 mesačných splátkach splatných 15. deň v mesiaci. Prvá splátka bola splatná 15.5.2012 a posledná má byť splatná 15.4.2022. Výška splátky predstavuje 151,07 Eur. Keďže žalovaná splátky riadne neuhrádzala, žalobca ju listom z 29.4.2014 vyzval na úhradu dlžných splátok, ktoré vyčíslil k 28.4.2014 na 514,44 Eur a to „bez meškania“, v opačnom prípade ju upozornil na predčasné zosplatenie úveru. Žalovanej bol tento list doručený 20.5.2014, pričom hneď v máji 2014 zaplatila 586,64 Eur. Žalobca pri uplatnení nároku touto žalobou vychádzal zo záveru, že došlo k predčasnému zosplateniu úveru listom zo dňa 16.6.2014. Súd sa však s týmto názorom nestotožnil. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru pri spotrebiteľskej zmluve je potrebné posúdiť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto ustanovení je odkaz aj na § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca predovšetkým nepreukázal dohodu strán o možnosti predčasného zosplatenia úveru pre jeho nesplácanie, čo je zákonnou podmienkou pre daný právny úkon v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Navyše aj keby takáto dohoda existovala, neboli splnené ďalšie zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Prvá splátka bola splatná 15.5.2012, teda ku dňu rozhodnutia súdu splatných bolo 64 splátok po 151,07 Eur, čo je 9.668,48 Eur. Žalobca má nárok aj na poplatok za poskytnutie úveru a za správu úveru, keďže tieto poplatky boli dohodnuté v úverovej zmluve. Napokon žalobca uplatnil aj poistné, ktoré opäť bolo riadne dohodnuté v úverovej zmluve vo výške 14,9 Eur mesačne a na úroky z omeškania za omeškané

splátky. Úhrne teda žalobca má nárok na sumu 10.863,99 Eur, žalovaná zaplatila celkovo 5.528,05 Eur, takže jej dlh činí 5.335,94 Eur.

Súd nepriznal žalobcovi nárok na poplatky za upomienku vo výške 10 Eur a za výzvy I., II. a za posledné výzvy po 35 Eur. Napriek výzve súdu žalobca žiadnym spôsobom dôvodnosť uplatnenia týchto poplatkov nepreukázal, nesplnil si svoju dôkaznú povinnosť a preto mu nárok nemožno priznať. Nepreukázal ani, že by žalovanej zaslal spomínané upomienky a výzvy a nepreukázal ani, že by sa strany na týchto poplatkoch dohodli. Navyše aj v opačnom prípade súd by musel tieto poplatky vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti druhému a tretiemu výroku tohto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že v prejednávanej veci sa jedná o výlučnú úpravu podľa Obchodného zákonníka, preto nie je možné aplikovať ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Napriek tomu žalobca považuje za nepochybné, že úver bol vyhlásený za splatný dňa 15.6.2014 po splnení podmienok vyžadovaných Občianskym zákonníkom. Možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru bola dohodnutá v čl. 9 Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery. Navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobe vyhovieť. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania, vrátane odvolacieho.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 (ďalej len „Civilného sporového poriadku“ alebo „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 10.5.2018 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

5. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením rozsudku v napadnutom rozsahu, právnym posúdením nároku, ktorý bol predmetom konania súdom prvej inštancie, odvolacími námietkami žalobcu, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie sporu. Z odôvodnenia rozsudku je zřejmý vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov a právnym posúdením.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom, ku ktorému dospel súd prvej inštancie pokiaľ žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, s odôvodnením tohto záveru (§ 387 ods. 2 CSP) a len na zdôraznenie správnosti dodáva:

6. Podstatným odvolacím argumentom žalobcu bol argument o tom, že úver relevantne zosplatinil.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti, pričom žalovaná je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že žalovanej je dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa. Odvolací súd nijako nepopiera, že by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Popretím úveru ako absolútného obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré majú svoj obsah a ktorými zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka regulujú aj absolútne obchody.

Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Napokon, sám žalobca predmetnú zmluvu pomenoval ako „Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere“, preto odvolací súd nevidí dôvod, prečo by naň nemala dopadať špeciálna úprava spotrebiteľských zmlúv.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že listom zo dňa 29.4.2014 označeným ako „Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky“ žalobca naposledy pred tým, ako pristúpi k zosplateniu kontraktu a začne súdne vymáhať dlžnú čiastku, vyzval žalovanú na úhradu dlhu, ktorý ku dňu 28.4.2014 predstavuje sumu 514,44 Eur. Predmetný list žalovaná prevzala dňa 20.5.2014. Následne listom zo dňa 16.6.2014 žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku dňom 15.6.2014 za splatnú.

10. Zo špecifikácie pohľadávky nachádzajúcej sa na č.l. 55 a nasl. vyplýva, že žalovaná v máji 2014 zaplatila žalobcovi sumu 586,64 Eur. Z predmetnej špecifikácie ďalej odvolací súd zistil, že v máji 2014 bola žalovaná v omeškaní 16 dní, a ku dňu zosplatenia úveru, t.j. 15.6.2014 bola žalovaná v omeškaní 46 dní, teda menej ako 3 mesiace.

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri zosplatení úveru zo strany žalobcu neboli splnené podmienky podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase zosplatenia úveru nebola žalovaná v omeškaní po dobu troch mesiacov. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný preto nemožno považovať za platné a účinné, v dôsledku čoho má žalobca nárok len na zaplatenie tých splátok, ktorých splatnosť nastala v súlade so zmluvou.

12. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby čo do poplatkov, v tejto časti žalobca svoje odvolanie nijako neodôvodnil. Odvolací súd však v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP dodáva, že v súlade s rozsahom odvolania preskúmal napadnutý rozsudok aj v časti poplatkov, rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a osvojuje si odôvodnenie súdu prvej inštancie v bodoch 28 až 31, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

13. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania uvedenými, potvrdil.

14. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný. Naopak, fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.